

LEGE nr. 12 din 6 august 1990 *Republicată**
privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite

EMITENT: PARLAMENT

PUBLICAT ÎN: MONITORUL OFICIAL nr. 133 DIN 20/6 /91

Data intrării în vigoare:

20 Iunie 1991

*) Republicată în temeiul art. II din Legea nr. 42 din 13 iunie 1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 129 din 17 iunie 1991, dându-se articolelor o nouă numerotare.

Legea nr. 12/1990 este publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 97 din 8 august 1990.

Parlamentul României adopta prezenta lege.

ART. 1

Constituie activități comerciale ilicite și atrag răspunderea contravențională sau penală, după caz, față de cei care le-au savîrsit, următoarele fapte:

a) efectuarea de acte sau fapte de comerț de natura celor prevăzute în Codul comercial sau în alte legi, fără îndeplinirea condițiilor stabilite prin lege;

b) vânzarea ambulantă a oricăror mărfuri în alte locuri decât cele autorizate de primărie sau prefecturi;

c) condiționarea vânzării unor mărfuri de cumpărarea altor mărfuri;

d) expunerea spre vânzare sau vânzarea de mărfuri sau orice alte produse fără specificarea termenului de valabilitate ori cu termenul de valabilitate expirat;

e) efectuarea de acte sau fapte de comerț cu bunuri a căror proveniență nu poate fi dovedită, în condițiile legii;

f) nedeclararea de către agenții economici la organele fiscale, înainte de aplicare, a adaosurilor comerciale și a celor de comision;

g) cumpărarea de mărfuri sau produse în scop de revînzare, de la unitățile de desfacere cu amănuntul, de alimentație publică, cantine, unități de turism și alte unități similare;

h) omisiunea întocmirii și afișării, în unitate, la locurile de desfacere sau servire, de către agenții economici a prețurilor și tarifelor, a categoriei de calitate a produselor sau serviciilor ori, acolo unde este

cazul, a listei de prețuri și tarife;

i) refuzul furnizorului de a încheia contractul pentru livrarea produselor necesare consumului populației, stabilite prin hotărîri ale Guvernului și repartizate pe bază de balanță;

j) livrarea sau cumpărarea, fără repartiție, a produselor prevăzute la lit. i), în defavoarea titularilor de repartiție;

k) neexpunerea la vînzare a mărfurilor existente, vînzarea preferentială, refuzul nejustificat al vînzării acestora sau al prestării de servicii cuprinse în obiectul de activitate al agentului economic;

l) acumularea de mărfuri de pe piața internă în scopul creării unui deficit pe piața și revînzării lor ulterioare sau al suprimării concurenței loiale;

m) depășirea, de către agenții economici cu capital majoritar de stat, a nivelurilor maxime de prețuri de vînzare cu ridicată sau de tarife stabilite prin hotărîri ale Guvernului;

n) depășirea de către orice agent economic a adaosurilor maxime stabilite prin hotărîri ale Guvernului, la formarea prețurilor de vînzare cu amănuntul, indiferent de numărul verigilor prin care circulă mărfurile, cît și depășirea adaosurilor comerciale și celor de comision stabilite și declarate de către agenții economici la organele fiscale;

o) vînzarea cu lipsa la cîntar sau măsurătoare;

p) falsificarea ori substituirea de mărfuri sau orice alte produse, precum și expunerea spre vînzare sau vînzarea de asemenea bunuri, cunoscînd ca sînt falsificate sau substituite.

ART. 2

Constituie contravenții faptele prevăzute în art. 1 lit. a)-k), dacă nu au fost săvîrșite în astfel de condiții încît să fie considerate, potrivit legii penale, infracțiuni și se sancționează după cum urmează:

a) faptele de la lit. d) și h), cu închisoare contravențională de la 15 zile la 2 luni sau amenda de la 10.000 lei pînă la 20.000 lei;

b) faptele de la lit. c) și f), cu închisoare contravențională de la o luna la 3 luni sau amenda de la 15.000 lei la 30.000 lei;

c) faptele de la lit. a), b), e), g), i), j), și k), cu închisoare contravențională de la 3 luni la 6 luni sau amenda de la 30.000 lei la 60.000 lei.

Sancțiunile prevăzute în alin. 1 se aplică și persoanelor din cadrul regiilor autonome, societăților comerciale și altor agenți economici care, prin activitatea lor, au participat în orice mod la săvîrșirea faptelor ce constituie contravenții, potrivit prezentei legi.

Amenzile pot fi aplicate și persoanelor juridice, iar limitele minime și maxime se dublează.

Contravențiile prevăzute de prezenta lege se constata de către corpurile de control comercial ale prefecturilor și primăriilor municipale și

orășenești, împuterniciții primăriilor comunale, organele Gărzii financiare, organele controlului financiar și ale poliției.

ART. 3

În cazul în care agentul constatator apreciază ca sancțiunea amenzii este îndestulătoare, aplica amenda procedînd potrivit dispozițiilor Legii nr. 32/1968.

În caz contrar, procesul-verbal de constatare se trimite de îndată judecătoriei în a carei raza teritorială a fost săvîrșită contravenția.

Președintele judecătoriei fixează termen de urgență, cu citarea contravenientului.

Completul de judecată este format dintr-un singur judecător.

Judecătorul se pronunță asupra legalității și temeiniciei procesului-verbal și, după caz, aplica sancțiunea și ia măsura confiscării ori anulează procesul-verbal.

Contravenientul poate cere reexaminarea cauzei în termen de 24 de ore de la pronunțare, dacă a fost prezent la dezbateri, sau de la comunicare, dacă a fost lipsa.

Procurorul poate cere reexaminarea cauzei în termen de 24 de ore de la pronunțare.

Cererea de reexaminare se soluționează, de urgență, în complet format din 2 judecători.

Hotărîrea data în cererea de reexaminare este definitivă.

Participarea procurorului la judecata este obligatorie.

ART. 4

În cazul în care contravenientul nu a achitat cu rea-credința amenda în termen de 30 de zile de la rămînera definitivă a sancțiunii, organul din care face parte agentul constatator va sesiza instanța de judecată pe raza căreia s-a săvîrșit contravenția, în vederea transformării amenzii în închisoare contravențională, ținînd seama de partea din amenda care a fost achitată.

La primul termen de judecată, instanța poate acorda contravenientului, la cererea acestuia, un termen de 30 de zile în vederea achitării integrale a amenzii.

În cazul în care contravenientul nu a achitat amenda în termenul prevăzut la alin. 2, instanța procedează la transformarea amenzii în închisoare contravențională.

Prevederile art. 3 alin. 3, 4 și 6 - 10 se aplică în mod corespunzător.

Executarea sancțiunii închisorii contravenționale se prescrie în termen de 1 an de la data rămînerii definitive a hotărîrii.

ART. 5

Faptele prevăzute la art. 1 lit. l) - p) constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la 3 ani, dacă prin legea penală nu se

prevede o pedeapsă mai mare.

Hotărârile de condamnare privind pe comercianți se comunică la registrul comerțului.

ART. 6

Mărfurile sau produsele care au servit sau au fost destinate să servească la săvârșirea vreuneia din faptele prevăzute de art. 1 lit. a), b), d), e), g) și j), dacă sînt ale contravenientului sau ale agentului economic, ca și sumele de bani și lucrurile dobîndite, în mod vadit, prin săvârșirea contravenției se confiscă și se valorifică în condițiile legii, contravaloarea lor facîndu-se venit la bugetul administrației centrale de stat.

Beneficiile obținute ilicit de persoanele fizice sau juridice din activitățile prevăzute de art. 1, precum și încasările în întregime din vînzarea mărfurilor a căror proveniență nu poate fi dovedită, se preiau ca venit la bugetul administrației centrale de stat sub forma unui impozit de 100 la suta.

ART. 7

Infrațiunile de luare de mită, trafic de influență și primire de foloase necuvenite, comise de agenții constatatori, organele de urmărire penală sau de judecată a faptelor ce constituie contravenții sau infrațiuni prevăzute de prezenta lege, se pedepsesc în conformitate cu dispozițiile art. 254, 256 și 257 din Codul penal, ale căror minim și maxim se majorează cu cîte 2 ani.

ART. 8

Prevederile prezentei legi se completează cu dispozițiile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, ale Codului penal și ale Codului de procedura penală.

Infrațiunile prevăzute de art. 5 se urmăresc și se judecă după procedura de urgență prevăzută pentru infrațiunile flagrante.

ART. 9

Aplicarea sancțiunilor prevăzute de prezenta lege nu înalță răspunderea disciplinară a faptuitorilor.

ART. 10

Pentru urmărirea desfășurării activității comerciale în condițiile prevăzute de lege, la primării*) se va constitui un corp de control comercial.

Primăriile la care se va constitui un corp de control comercial, atribuțiile și structura organizatorică ale corpurilor de control, precum și modul de salarizare a controlorilor comerciali, se stabilesc prin hotărîre a Guvernului.

ART. 11

La data publicării prezentei legi**) se abroga dispozițiile art. 295 lit.

c) și d) din Codul penal, art. 70-87 din Legea nr. 3/1972 cu privire la activitatea de comerț interior, precum și orice alte dispoziții contrare

*) Prin Hotărârea Guvernului României nr. 1290/10 decembrie 1990, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 149 din 27 decembrie 1990, a fost organizat corpul de control comercial în cadrul primăriilor și prefecturilor.

**) Data publicării Legii nr. 12/1990 este 8 august 1990.